

hverfømhelst Forstyrrelse paa disse Hviledage. Hvis vi nu alligevel skulle have en Helligdagsanordning, maa jeg derfor tillade mig at spørge det ærede Udvalg igjennem den ærede Ordfører, om det er dets Mening, at denne Anordning, som vi dog vist blive nødte til at stemme for, da den jo er meget billigere end den gamle og en midlertidig Hjælp i Nøden, skal gjælde for Alle, om det har tænkt sig de samme Bestemmelser gjældende for ethvert anerkjendt Troessamsfund her i Landet; thi ethvert anerkjendt Troessamsfund maa jo unægteligt henhøre derunder. Vi kunne ikke af Loven selv forstaae dette; men en Helligdagsanordning maae vi dog give for alle Troessamsfund, hvis vi troe, at vi have Lov og Ret til at give en saadan; men det er min Formening, at vi hverken have Lov eller Ret til at give en saadan; vi have derimod fuldkommen Lov og Ret til at affaase det, som bestaaer efter et aldeles felt Princip. Jeg forventer derfor, at det ærede Udvalg vil udtale sig desangaaende igjennem Ordføreren, førend jeg yttre mig videre.

Jegerslev: Jeg tillader mig at formene, at Udvalgets Fleertal i dette Punct har rammet det Rette. Jeg deler ganske den Anskuelse, som den ærede Forslagsstiller ved Sagens Motivering udtalte, nemlig, at man saavidt muligt skulde vogte sig for at underkaste Borgerne et Skjøn af de Embedsmænd, som have at bestille med formeentlige Overtredelser i slike Sager. Af en saadan Ret hos vedkommende Embedsmænd vil jo allerede følge, at forskjellige Politimestre kunne nære aldeles forskjellige Anskuelser om hvad der maa kaldes nødvendigt eller uopsætteligt, og hvad der ikke maa kaldes saa, og om, hvorvidt Omstændighederne have kunnet retfærdiggjøre en Afgivelse fra Lovens Bud eller ikke, saaledes at, hvad der i det ene Sogn blev erkjendt for lovligt, i Nabo sognet muligvis vilde faae en ganske anden Stilling. Jeg troer, at man i saadanne Sager skal aldeles overlade til Folks egen religiøse Følelse at ramme det Rette. Jeg troer ikke, Nogen faa let vil misbruge den Ret, som Udvalgets Fleertal foreslaaer, til at udføre Markarbejde i Sæde- og Høsttiden. Jeg mener nemlig, at der i den Banskeligbed, som i de senere Aar har været for-

bunden med at erholde de fornødne eller ialtfald gode Tjenestefolk, vil ligge en ganske sikker Betryggelse imod, at Huusbonden ikke misbruger den Ret, han maatte have over Tyendet, til at fordre Arbejde af det paa Søn- og Helligdagene, paa hvilke Dage Tyendet naturligvis sætter stor Priis paa at have en Smule Frihed. Jeg mener, at den Mand, som blev bekendt for paa den Maade at misbruge sine Tjenestefolks Tid, vilde have meget ondt ved at skaffe sig gode Tjenestefolk, og vilde derfor stille sig selv paa en saadan Maade, at det meget snart vilde gaae tilbage for ham. Jeg troer endvidere, at selv de Udtryk „enten ugunstigt Veirilig eller andre almeengyldige Hensyn,“ som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (J. Pedersen) har foreslaaet, og som jeg i ethvert Fald vilde forestrække for Mindretallets Indstilling, ere mislige; thi det er ikke godt for nogen anden Uvedkommende at bedømme, hvorvidt der har været Grund for en Huusbond til i et saadant enkelt Tilfælde at foretage Arbejde eller ikke. Jeg troer, at der i den Betragtning, som jeg allerede har tilladt mig at anfille, indeholdes al den Garantie, som behøves, og jeg troer, at man saa lidt som muligt skal indskrænke den danske Statsborger i Udøvelsen af hans Gjerning og i selv at bedømme, hvad der er nødvendigt og hvad der ikke er nødvendigt for ham at foretage.

J. Pedersen: Dersom jeg turde forudsætte, at hos Alle den fornødne Sands for det Sømmelige var tilstede, saa skulde jeg aldrig have stillet mit Endringsforslag; men, naar man vil give en Lov for Alle, da maa man give den for Folk, som de ere, og ikke, som de Fleste ere. Jeg har den bestemte Overbeviisning, at der er Folk, som, om det bliver tilladt, for en højere Løn ville betinge sig Tjenestefolk, som blive deres Trælle saavel Hellig- som Sogndage. Det er det, som jeg vel ikke vil forbyde; men jeg vil heller ikke være med at give en Lov, som tillader det.

N. Winther: Den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm (Sonne) yttrede, at han vilde ansee det for ønskeligt, om de larmende og støviende Arbeider inde i Huset ogsaa bleve forbudte. Jeg skal i den Anledning henlede